

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 stycznia 1925 r.

o podwyższeniu niektórych zobowiązań tudzież obniżeniu niektórych należności Skarbu Państwa.

Na zasadzie § 35 e rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przeliczeniu zobowiązań prywatno-prawnych w brzmieniu rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1024) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Zobowiązania Skarbu Państwa z tytułu odpowiedzialności za krzywdy osobiste i szkody majątkowe, wyrządzone w ruchu kolei lub na pocztach określone przepisami §§ 35 a ust. 4 i 35 b rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku, które prawomocnymi orzeczeniami sądowymi, wydanymi między 21 maja 1924 r. a ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia

przerachowane zostały na 10⁰/o sum obliczonych według skali § 2 powołanego rozporządzenia, podwyższa się dziesięciokrotnie. Takież należności nie przeliczone jeszcze orzeczeniami sądowymi należy przeliczyć według pełnych stawek skali § 2 powołanego rozporządzenia.

2) Zobowiązania Skarbu Państwa z tytułu odpowiedzialności za szkody majątkowe, wyrządzone w ruchu kolei i przy przewożeniu przesyłek kolejowych i pocztowych, a nieobjętych ust. 1 niniejszego paragrafu należy przeliczyć na 50⁰/o zamiast na 10⁰/o (§ 35 a ust. 1 lit. c.) sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924.

3) Zobowiązania Skarbu Państwa za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na kolejach państwowych, należne i nie wypłacone przed dniem 1 stycznia 1923, należy przeliczyć według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., przy czym miarodajnym dla przeliczenia będzie czas zdarzenia się wypadku.

§ 2. Podpadające pod punkty a, b i c. ust. 1 § 35 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. należ-

ności Skarbu Państwa z pożyczek udzielonych samorządom powiatowym na cele drogowe z wyjątkiem pożyczek udzielonych dla zażegnania bezrobocia przerachowuje się na 35⁰/₀, 45⁰/₀ i 50⁰/₀ zamiast na 50⁰/₀, 65⁰/₀ i 80⁰/₀ sum obliczonych według skali § 2 tegoż rozporządzenia.

§ 3. Należności Skarbu Państwa:

- a) z pożyczek, udzielonych na pomoc rolną,
 - b) z pożyczek, udzielonych osadnikom wojskowym i cywilnym lub ich zrzeszeniom, ze specjalnych funduszy, przeznaczonych na cele osadnicze,
 - c) z pożyczek udzielonych miastom lub powiatom dla zażegnania bezrobocia, lub w b. dzielnicy pruskiej na obniżenie cen chleba,
 - d) z pożyczek udzielonych oficerskim, urzędniczym i robotniczym spółdzielniom spożywczym i mieszkaniowo-budowlanym,
 - e) z pożyczek udzielonych miastom na wygotowanie planów pomiarowych i regulacyjnych,
 - f) z pożyczek udzielonych na odbudowę posiadłości zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych,
 - g) z pożyczek udzielonych na organizację i reorganizację instytucji ubezpieczeń społecznych,
- o ile podpadają pod przepisy § 35 ust. 1 lit. a, b i c powołanego rozporządzenia, przerachowuje się na 20⁰/₀, 25⁰/₀, 30⁰/₀ zamiast na 50⁰/₀, 65⁰/₀ i 80⁰/₀ sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

§ 4. Należności Skarbu Państwa z pożyczek udzielonych instytucjom dobroczynnym, humanitarnym i oświatowo-naukowym o celach niezarobkowych oraz z pożyczek na odbudowę kościołów i szkół przerachowuje się, choćby podpadały pod przepisy § 35 ust. 1 lit. a, b i c rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. na 10⁰/₀ — a z pożyczek udzielonych na pomoc dla pogorzalców na terenie województw: — lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1922 r. — na 5⁰/₀ sum obliczonych według skali § 2 cytowanego rozporządzenia.

§ 5. Czysze, które właściciele dziedzicznego prawa zabudowy w Poznaniu obowiązani są płacić Skarbowi Państwa, obniża się, począwszy od dnia 1 stycznia 1925 r., na 50⁰/₀ sum, przerachowanych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Minister Skarbu będzie władny obniżyć 50⁰/₀-wą miarę przerachowania do 25⁰/₀-ej miary na przeciąg lat dziesięciu.

§ 6. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Skarbu będą władni obniżać odpowiednio miary przerachowania należności Skarbu Państwa w przypadkach, w których wzajemne pretensje do Skarbu Państwa o zwrot kaucyj (złożonych temuż) nie ulegają przewartościowaniu na podstawie § 41 lit. c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r.

§ 7. Upoważnia się właściwych ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu do rozkładania na

raty w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie należności Skarbu Państwa, przerachowanych na podstawie rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. lub innych rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 8. O ile przerachowanie należności Skarbu Państwa daje w wyniku sumy, nie wyższe od 10 złotych, a ściągnięcie ich wymagałoby niewspółmiernych wydatków administracyjnych, właściwi ministrowie władni są wstrzymać ściąganie tych należności, a w porozumieniu z Ministrem Skarbu należności te umorzyć.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Jan Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Reform Rolnych: *W. Kopczyński*

Sprostowania:

b) w Dz. U. R. P. № 4, poz. 35 w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 roku o podwyższeniu niektórych zobowiązań tudzież obniżeniu niektórych należności Skarbu Państwa:

1) w § 1 ustęp 2 zamiast: „nieobjętych” winno być: „nieobjęte,

2) w § 1 ustęp 3 zamiast daty: „1 stycznia 1923 r.” winno być: „1 stycznia 1925 r.”;